

Kalendarium wydarzeń Klubu Dziecięcego

Udziału w akcji „Cała Polska czyta dzieciom”

- nawiązanie kontaktu z biblioteką miejską , systematyczne spotkania z Pani z biblioteki mające na celu rozbudzanie u dzieci od najmłodszych lat zainteresowań książką.

Edukacja Teatralna - cały rok

Październik:

- spotkanie z policjantem w celu kształtowania u dzieci właściwych postaw związanych z unikaniem zagrożeń - odwiedziny Pani z biblioteki

- Halloween

Listopad:

- dzień Pluszowego Misia

- spotkanie z weterynarzem

- zajęcia muzyczne z harcerzem

Grudzień:

- udział w akcji „ Szlachetna paczka” ; celem akcji będzie uwrażliwienie na potrzeby innych - Spotkanie z Mikołajem

- zaproszenie Pani Lucyny Gozdek, która opowie i pokaże jak można zrobić własnoręczne bombki na choinkę - dzień otwarty dla rodziców „ Hej kolęda, kolęda” wspólne śpiewanie kolęd z rodzicami, wykonanie świątecznych stroików

Styczeń:

- Dzień Babci i Dziadka

- spotkanie z leśniczym mające na celu uświadomienie dzieciom konieczności dokarmiania zwierząt w czasie zimy

Luty:

- Zabawa karnawałowa

Marzec:

- „Witaj wiosno” dzień otwarty dla rodziców

- „ Wielkanocna pisanka” dzień otwarty dla rodziców, zorganizowanie wystawy pisanek wielkanocnych w bibliotece

Kwiecień:

- cykl zajęć edukacyjnych związanych z kształtowaniem postaw i wdrażaniem dzieci do szeroko rozumianego zdrowego trybu życia pt. „ Wyprawa po zdrowie” wyjście do przychodni zdrowia ,

apteki, odwiedziny stomatologa i pielęgniarki

- „Święto ziemi” dzień otwarty dla rodziców

Maj:

- „Moi Rodzice” – występ artystyczny dla rodziców

- wyście na basen

Czerwiec:

- „Dzień Dziecka” konkursy, zabawy sprawnościowe, wspólne ognisko

NASZ WSPÓLNY DEBIUT (pierwsze kroki do ułatwienia adaptacji...)

Czego rodzice robić nie powinni...

- Straszyć dziecko np. ("Poczekaj no, już Pani nauczy Cię porządku !").

- Zaglądać po pożegnaniu do sali, by sprawdzić czy

dziecko się bawi.

- Jeśli

nasza pociecha to zauważy, resztę dnia spędzi przy drzwiach, bo skoro mama zajrzała raz, to może jeszcze raz zajrzy.

- Dzwonić do placówki z pytaniem jak sobie radzi nasza pociecha. Zwykle jest tak, że rodzice niepokoją się dużo bardziej niż ich dzieci. Dziecko po 10 - 15 minutach rozgląda się wokoło i zaczyna bawić, za to mama bardzo zdenerwowana dzwoni kilkakrotnie, by się upewnić, jakie jest samopoczucie jej dziecka. Każdy telefon to konieczność wyjścia z sali opiekuna, a więc dodatkowe zachwianie i tak już mocno nadszarpniętego poczucia bezpieczeństwa.

- Poddawać się ! Jeśli rodzice

wzruszeni łzami bądź zdenerwowaniem i tupaniem swojej latorośli zdecydują się zostawić dziecko,, jeszcze tylko dzisiaj" w domu, jest to sygnał dla małego inteligenta, aby jeszcze bardziej demonstrować swoje niezadowolenie. Zwykle jest tak, że jedno ustępstwo rodzica sprawia, że wcześniej czy później dziecko postawi na swoim i zostanie w domu na dłużej.

Pierwsze dni...

„My - rodzice w miarę możliwości bądźmy spokojni i zdecydowani, nasz niepokój może udzielić się dziecku”

1. Skróć do niezbędnego minimum pożegnanie w szatni, pomóż dziecku rozebrać się, pocałuj je i wyjdź;

2. Nie zabieraj dziecka do domu, kiedy płacze przy rozstaniu; jeśli zrobisz to choć raz, nauczysz je, że łzami może wszystko wymusić

3. Nie obiecuj: "jeśli pójdziesz do sali, to coś dostaniesz".

4. Kontroluj to, co mówisz - słowa jakich używasz mają ogromne znaczenie. Dzieci wyłapują i kodują w głowie nawet z pozoru nieistotne niuanse. Staraj się unikać słowa "nie" np. zamiast mówić: "nie bój się", "nie smuć się", "nic Ci nie będzie", powiedz "możesz być spokojny", "uśmiechnij się", "będzie dobrze". To ogromna różnica.

5. Nie wymuszaj na dziecku, żeby zaraz po przyjeździe do domu opowiedziało, co się wydarzyło , to powoduje zbędny stres.

6. Jeśli dziecko przy pożegnaniu płacze, postaraj się, żeby przez kilka dni odprowadzał je ten rodzic, do którego jest mniej przywiązane. Takie rozstania są mniej bolesne.

7. Pamiętaj: żegnaj i witaj swoje dziecko zawsze z uśmiechem! Jeśli przetrwacie pierwszy miesiąc, dalej będzie już z górki i tylko patrzeć jak Twój maluch z przejęciem opowie Ci o swych pierwszych przyjaźniach. Okres adaptacji przebiega różnie, jedno dziecko po tygodniu ma już najgorsze za sobą, inne swój trudny czas zaczyna dopiero po miesiącu (i to też jest normalne) - bo dopiero wtedy zrozumiało i w pełni odczuło, że pewien etap skończył się bezpowrotnie, a ono wolałoby żeby było tak jak dawniej.